

Daniels bok – Nummer ett

Ulai och Hiddekel

Jeff Pippenger

2023-11-21

”Predikanter och folk förklarade att Daniels och Uppenbarelsbokens profetior var obegripliga mysterier. Men Kristus hänvisade sina lärjungar till profeten Daniels ord angående händelser som skulle äga rum i deras tid och sade: ’Den som läser detta må ge akt därpå.’ Matteus 24:15. Och påståendet att Uppenbarelsboken är ett mysterium, som inte kan förstås, motsägs av själva bokens titel: ’Jesu Kristi uppenbarelse, som Gud gav honom för att visa sina tjänare vad som snart måste ske.... Salig är den som läser och de som hör profetians ord och bevarar det som är skrivet i den; ty tiden är nära.’ Uppenbarelsboken 1:1–3.”

”Profeten säger: ’Salig är den som läser’ — det finns sådana som inte vill läsa; välsignelsen är inte för dem. ’Och de som hör’ — det finns också några som vägrar att höra något om profetierna; välsignelsen är inte för denna grupp. ’Och bevarar det som är skrivet däri’ — många vägrar att ta vara på de varningar och förmaningar som finns i Uppenbarelsboken. Ingen av dessa kan göra anspråk på den utlovade välsignelsen. Alla som förlöjligar profetians ämnen och hånar de symboler som här högtidligen ges, alla som vägrar att reformera sina liv och bereda sig för Människosönens ankomst, skall vara utan välsignelse.

”Med tanke på Inspirationens vittnesbörd, hur vågar människor lära att Uppenbarelsen är en hemlighet, bortom mänsklig förståelses räckvidd? Den är en uppenbarad hemlighet, en öppnad bok. Studiet av Uppenbarelsen leder tanken till Daniels profetior, och båda framlägger den allra viktigaste undervisning, given av Gud åt människor, angående händelser som skall äga rum vid slutet av denna världshistorias lopp.” The Great Controversy, 340.

”Studiet av Uppenbarelsboken leder sinnet till Daniels profetior.” Vissa personer ser endast profetia i Daniels bok. Men Daniel framställer två sanningens linjer, och de sanningar som representerar hans profetior utgör de sista sex kapitlen i hans bok. De första sex kapitlen framställer åskådliggjord profetia, som i stort sett fortfarande inte har erkänts. Innan vi betraktar de första sex kapitlen i Daniel, skall vi förklara varför det i själva verket endast finns två profetior representerade i de sista sex kapitlen i Daniel. Syster White påvisar de två profetierna genom att hänvisa till de två stora floderna i Shinar. När vi godtar den symbolik hon framlägger, finner vi nyckeln till att se två, och endast två, profetior i de sista sex kapitlen i Daniel.

”Det ljus som Daniel mottog från Gud gavs särskilt för dessa sista dagar. De syner han såg vid Ulajs och Hiddekels stränder, de stora floderna i Shinar, är nu i färd med att uppfyllas, och alla de händelser som förutsagts skall snart gå i uppfyllelse.” Testimonies to Ministers, 112.

Synen i det åttonde kapitlet gavs vid floden Ulai.

I kung Belsassars tredje regeringsår visade sig en syn för mig, just för mig, Daniel, efter den som tidigare hade visat sig för mig. Och jag såg i en syn; och det skedde, när jag såg, att jag

befann mig i Susan, i borgen, som ligger i provinsen Elam; och jag såg i en syn, och jag var vid floden Ulai. Daniel 8:1, 2.

När vi tog stycket ur Testimonies to Ministers, där syster White hänvisade till ”Ulai och Hiddekel” och kallade dem ”Shinars stora floder”, dissekerade vi detta stycke ur en av de viktigaste kommentarerna till studiet av Daniels bok och Uppenbarelseboken i syster Whites skrifter. I avsnittet säger hon: ”Det finns behov av ett mycket noggrannare studium av Guds ord; särskilt bör Daniel och Uppenbarelseboken ägnas uppmärksamhet som aldrig förr i vårt verks historia.”

Om vi noggrant studerar de två första verserna som vi just citerade ur Daniels åttonde kapitel, ger de två inre vittnesbörd om ett faktum som ofta förbises. Daniel säger: ”I Belsassars tredje regeringsår visade sig för mig en syn.” Därefter tillägger han: ”efter den som först hade visat sig för mig.” Denna vers kan förstås på två sätt, och vilketdera sättet man än väljer leder det till exakt samma slutsats.

Ängeln Gabriel var den som förde profetiskt ljus till Daniel, såsom han gjorde med alla profeterna, ty han hade ersatt Satan som den himmelske ljusbäraren. Detta innebär att varje profetisk regel som återfinns i Skrifterna vägleds av Gabriel. Vare sig Daniel förstod det eller inte, identifierar han i vers ett i kapitel åtta inte bara en viktig profetisk iakttagelse, utan han framlägger i versen också två vittnen till den viktiga profetiska iakttagelsen. Det Daniel nedtecknade i vers ett var att han hade fått en syn före den syn han fick vid floden Ulai. Synen vid floden Ulai kom under Belsassars tredje regeringsår. Synen före synen vid floden Ulai kom under Belsassars första regeringsår.

I Belshassars, konungen av Babels, första regeringsår hade Daniel en dröm och syner i sitt huvud på sin bädd. Därefter tecknade han ned drömmen och återgav huvudinnehållet av det som hade skett. Daniel 7:1.

I den första versen av det åttonde kapitlet anger Daniel att han också hade en syn i Belsassars första regeringsår, eftersom han säger: ”efter den som visade sig för mig först.” Visade sig synen vid Ulai efter synen från Belsassars första regeringsår, eller visade sig synen efter den första av de två parallella synerna? Båda svaren är riktiga. Synen vid floden Ulai är samma syn som synen i kapitel sju. Gabriel tillämpar den profetiska principen ”upprepa och utvidga”, och samtidigt regeln att en sak fastställs på två vittnens utsaga. Båda synerna behandlar bibelprofetians riken.

Synen i kapitel sju framställer dessa riken såsom rovlystna djur och betonar därmed samt presenterar dem i sammanhanget av deras världsliga makt. Synen i kapitel åtta framställer samma riken med symboler hämtade från Guds helgedomstjänst, fastän var och en av helgedomstjänstens symboler avsiktligt förvanskas för att representera en förfalskad gudskyrd. Daniel åtta framställer samma riken som synen i kapitel sju, men placerar rikena i deras religiösa sammanhang.

Ulai-synen i Daniels åttonde kapitel upprepar och utvidgar synen i det sjunde kapitlet. Kapitel sju identifierar den civila aspekten av rikena i Bibelns profetior, och kapitel åtta identifierar den religiösa aspekten av rikena i Bibelns profetior. När detta erkänns kan man därefter förstå att kapitel sju och åtta är samma syn. Kapitel nio är det ställe där Gabriel kommer för att ge

förklaringen till tidelementet i synen i kapitel åtta. Därför representerar synen vid Ulai kapitel sju, åtta och nio i Daniels bok. Floden Hiddekel introduceras sedan i kapitel tio.

I den persiske kungen Kyros' tredje regeringsår blev något uppenbarat för Daniel, som kallades Beltesassar; och det som uppenbarades var sant, men den bestämda tiden var lång; och han förstod det som uppenbarades och hade insikt i synen. Vid den tiden sörjde jag, Daniel, i tre hela veckor. Jag åt inget utsökt bröd, och varken kött eller vin kom i min mun, inte heller smorde jag mig alls, förrän tre hela veckor hade gått. Och på tjugofjärde dagen i den första månaden, medan jag stod vid stranden av den stora floden, det vill säga Hiddekel. Daniel 10:1–4.

Visionen vid floden Hiddekel introducerar den profetiska historien om konungen i norr. Den börjar med Alexander den stores rikes sönderfall, identifierar ebb och flod i den efterföljande historien, där det till slut endast återstår två antagonister från upplösningen av Alexander den stores forna rike: en bokstavlig sydlig konung mot en bokstavlig nordlig konung. Slutligen når den fram till påvedömet historia, vilket då blir den andliga konungen i norr, som vid slutet av kapitel elva går mot sitt slut, Mikael träder upp och människans prøvotid avslutas. Den enkla översikten är att visionen vid floden Ulai är den inre visionen av Guds helgedom och härskara, och Hiddekel är den yttre visionen av Guds och hans folks fiende under samma historia. Den tillämpar samma princip som återfinns i Uppenbarelsbokens sju församlingar och sju insegel.

”Många predikanter gör inga ansträngningar att förklara Uppenbarelsboken. De kallar den en olönsam bok att studera. De betraktar den som en förseglad bok, eftersom den innehåller återgivningen av bilder och symboler. Men själva det namn som har getts den, 'Uppenbarelse', förnekar detta antagande. Uppenbarelsboken är en förseglad bok, men den är också en öppnad bok. Den återger förunderliga händelser som skall äga rum under de sista dagarna av denna jords historia. Denna boks läror är bestämda, inte mystiska och obegripliga. I den tas samma profetiska linje upp som i Daniel. Vissa profetior har Gud upprepat och därigenom visat att vikt måste fästas vid dem. Herren upprepar inte sådant som inte är av stor betydelse.”
Manuscript Releases, volym 8, 413.

Samma inre och yttre historia som framställs i Daniels bok tas åter upp i Uppenbarelsboken. Förutom det profetiska ljus som utgår från dessa båda syner, finns där också en bekräftelse på den metodik för biblisk tolkning som antogs av William Miller, och därefter av Future for America. Rätt förstådda är Daniels bok, liksom Uppenbarelsboken, rena guldgruvor för bekräftelse av de principer för profetisk tolkning som Bibeln själv anger inom sig.

Ulai, såsom det inre temat, och Hiddekel, såsom det yttre, representerar också de två profetior som skulle öppnas vid ”ändens tid”. Ulai öppnades vid ”ändens tid” år 1798, och Hiddekel öppnades vid ”ändens tid” år 1989, då, såsom beskrivs i Daniel 11:40, de länder som representerade det forna Sovjetunionen sveptes bort av påvedömet och Förenta staterna.

När dessa fakta erkänns, kan det också erkännas att de två synerna i verkligheten är en och samma syn, på samma sätt som den profetiska historien om de sju församlingarna och de sju inseglen representerar samma profetiska historia. De två synerna blir då det medel som Herren använde i

den gångna rörelsen under den förste ängeln, och som Herren kommer att använda i den nuvarande och framtida rörelsen under den tredje ängeln, för att frambringa en prövningsprocess sådan den framställs i Daniel kapitel tolv, verserna nio och tio.

Och han sade: Gå din väg, Daniel, ty dessa ord skall förbli fördolda och förseglade intill ändens tid. Många skall renas och göras vita och luttras; men de ogudaktiga skall fortfara i sin ogudaktighet; och ingen av de ogudaktiga skall förstå, men de visa skall förstå. Daniel 12:9, 10.

Som ett exempel på Hiddekels avförsegling år 1989, betrakta vad inspirationen har sagt.

”I Uppenbarelseboken möts och avslutas alla Bibelns böcker. Här finns Danielsbokens fullbordan. Den ena är en profetia, den andra en uppenbarelse. Den bok som blev förseglad är inte Uppenbarelseboken, utan den del av Daniels profetia som gäller de sista dagarna. Ängeln befälde: ’Men du, Daniel, stäng igen orden och försegla boken intill ändens tid.’ Daniel 12:4.” Apostlagärningarna, 585.

Både Ulai och Hiddekel har samband med de sista dagarna, men adventismen har endast varit villig att erkänna att 1798 var Daniels ”ändens tid”, då hans bok skulle öppnas. Ändå är den del av profetian som ”har samband med de sista dagarna” mer exakt de sista sex verserna i Daniel kapitel elva, ty dessa verser avslutas med att Mikael träder fram när människans nådatid upphör.

Synen om domen, sådan den identifieras i Daniel kapitel sju, åtta och nio, var förseglad intill ”ändens tid” år 1798. Ljuset (som den oförseglade synen vid Ulai frambringade) var tillkännagivandet av öppnandet av den undersökande domen, inte av domens avslutning. Det ljus som blev oförseglat genom synen vid Hiddekel identifierar den undersökande domens avslutning, och det är också det avsnitt i Daniel som innehåller ”den del av profetian som avser de yttersta dagarna.”

Avförseglingen år 1798 tillkännagav öppnandet av den undersökande domen. Avförseglingen år 1989 tillkännagav det nära förestående avslutet av den undersökande domen. Alfas och Omegas signatur kan lätt urskiljas i Daniels bok, men endast om man vet vad den är och är villig att söka efter den.

När nådatiden avslutas i Daniel kapitel elva, vers fyrtiofem, är Alfas och Omegas signatur nedtecknad. Början av Daniels bok visar exakt var den slutar. Den börjar med ett bokstavligt krig mellan det bokstavliga Babylon och det bokstavliga Israel, och det bokstavliga Babylon segrar.

I Juda konung Jojakims tredje regeringsår kom Nebukadnessar, konungen i Babylon, till Jerusalem och belägrade det. Och Herren gav Jojakim, Juda konung, i hans hand, jämte en del av kärnen från Guds hus; dessa förde han till Sinears land, till sin guds hus, och kärnen förde han in i sin guds skattkammare. Daniel 1:1, 2.

I Daniel kapitel elva, vers fyrtiofem, avslutas ett andligt krig mellan det andliga Babylon, symboliserat av ”kungen i norr”, och det andliga Israel, representerat av ”det härliga heliga berget”, och det andliga Israel segrar över det andliga Babylon.

Och han skall resa sitt palatstält mellan haven på det härliga heliga berget; men han skall gå mot sitt slut, och ingen skall hjälpa honom. Och på den tiden skall Mikael träda fram, den store fursten som står som försvarare för ditt folks barn; och det skall bli en tid av nöd, sådan som aldrig har varit sedan något folk blev till ända till den tiden; och på den tiden skall ditt folk bli räddat, var och en som finnes skriven i boken. Daniel 11:45; 12:1.

Daniels bok och Uppenbarelsesboken är en och samma bok:

”Daniels bok och Uppenbarelsesboken är ett. Den ena är en profetia, den andra en uppenbarelse; den ena en förseglad bok, den andra en öppnad bok. Johannes hörde de hemligheter som åskorna uttalade, men han fick befallning att inte skriva ner dem.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volym 7, 971.

De två böckerna, som är en bok, utgör mästerverket i ängeln Gabriels profetiska undervisning. Jag skriver detta i full visshet om att det som Gabriel förmedlade till Daniel och Johannes kom från Jesus, som tog emot det från Fadern. Min avsikt är inte att upphöja Gabriel, utan att upphöja den djupgående uppenbarelsen av de vittnesbörd som finns i båda böckerna, om hur Alfa och Omega utformade profetiska regler för biblisk tolkning, vilka skulle framställas i de två böckerna, om vi är villiga att se.

Låt mig påminna er om att mitt syfte och min avsikt vid denna punkt inte är att framlägga en tolkning av de två profetiorna om floderna Ulai och Hiddekel. Mitt syfte och min avsikt är att behandla profetiorna i de sex första kapitlen i Daniels bok. Jag vill helt enkelt påvisa att Daniels bok och Uppenbarelsesboken kanske är de mest djupsinnigt uppbyggda böckerna i Guds ord. De framlägger det profetiska budskapet, samtidigt som de också uppenbarar Guds karaktär, samtidigt som de också anger själva de regler som måste tillämpas om en människa vill förstå profetiorna och också lära känna Honom som har framlagt profetiorna.

Ett annat exempel på böckernas djupsinniga karaktär är Daniels framställning av de ”sju tiderna” i Tredje Moseboken tjugosex. Profetian om de ”sju tiderna” var och är avsedd att vara ”stöttestenen” för Guds folk, både i det forntida Israel, i den första ängeln milleritiska rörelse och även i den nuvarande och framtida rörelsen under den tredje ängeln. En ”stöttesten” är, enligt en enkel definition, något som man inte ser, trots att det tydligt finns där. När man därför väl känner igen de ”sju tiderna” i Daniels bok, ser man att de tydligt finns där, men man ser också att de är dolda för dem som väljer att inte se.

Att dölja något samtidigt som det grammatiskt ligger öppet är en djupgående bedrift; det är något som inte skulle kunna inarbetas i någon mänsklig mysterieroman. Det är ett mästerverk, ty det finns där, fullt synligt för var och en som inte vill snava, men omöjligt att se för dem som väljer att snava. Det är, så att säga, ”dolt i öppen dager”. Det åstadkoms genom en förening av mänsklighet och gudomlighet.

Jag gör detta påstående, ty jag vill på denna punkt påminna oss om att det finns en katolsk lära inom adventismen, åtminstone sedan utgivningen av *Questions on Doctrine* år 1957, och att den också har rest sitt orättfärdiga huvud inom denna nutida sanningsrörelse, Future for America. Tanken är att Kristus vid inkarnationen inte tog det kött som han ärvde från Maria. Naturligtvis

uttrycker de som företräder denna lära det inte på det sättet, men det är likväl vad de lär. Jag kallar det en katolsk lära, ty premissen att Kristi kött var lika rent som Adams kött innan han syndade, är just den sataniska logik som den katolska kyrkan använder i sin lära om den så kallade "obefläckade avlelsen". Och om du inte är bekant med den hedniska läran om den "obefläckade avlelsen", så lär den att Kristi kött på övernaturligt sätt gjordes sådant som Adams lägre natur var innan han och Eva syndade, eller, såsom det påstås, att Kristus hade Adams förfallna-fria, syndfria natur. Den lär att Maria själv genom ett mirakel gavs Adams ofallna köttsliga natur innan han syndade, så att hon kunde vara ett fullkomligt kärll för den Helige Ande att inkarnera barnet Jesus i hennes fullkomliga kött.

Naturligtvis pekar de inom adventismen som fasthåller exakt samma slutsats beträffande Jesu kött inte på några mirakel med Maria, men de förvränger uttalanden av syster White och Bibeln för att lära ut exakt samma katolska begrepp. Varför gjorde jag just en utvikning och vände mig bort från diskussionen om Daniels bok? Jag skall besvara det.

Daniels boks och Uppenbarelsebokens mirakulösa struktur och utformning åstadkoms genom en förening av det mänskliga och det gudomliga. Jesus är Guds Ord, och Bibeln är Guds Ord. Jesu gudomliga och mänskliga natur är fullt representerad i Bibeln. Orden däri är gudomliga och innehåller den skapande kraften att förvandla hjärtan och sinnen. Dessa ord är just den kraft som förde allting till existens. Men de män som Gud utvalde till att vara sina redskap vid Bibelns nedtecknande var alla syndare. Den mänskliga delen av sammanhanget representeras av fallna människor. Bibeln är en förening av mänskligt och gudomligt, och profeterna var syndare, såsom varje Adams barn har varit. Kristus syndade aldrig i tanke, ord eller gärning. Men han antog Marias kött efter fyra tusen års degeneration. Om han verkligen hade antagit Adams lägre köttsliga natur sådan den var innan Adam hade syndat, skulle det kräva att varje biblisk författare också hade varit syndfri.

"De sju tiderna"s "gömmande i öppen dager" i Daniels bok åstadkoms inte endast genom de ord som Daniel nedtecknade, utan ytterligare genom de fallna människor som översatte King James Bible. Fallna människor rörde vid Daniels bok två gånger, och det som åstadkoms skulle vara omöjligt för någon människa att göra utan Guds gudomliga försyns överinseende.

I vår nästa artikel kommer vi att börja visa hur gudomlighet och mänsklighet dölde de "sju tiderna" i Tredje Moseboken 26 mitt framför ögonen i Daniels bok, ty Gud förutsåg, ja till och med utformade, att detta skulle vara den prövande "anstötsstenen" både för dem i den första ängels rörelse och också för dem i den tredje ängels rörelse.

"Det ljus som Daniel mottog från Gud gavs särskilt för dessa sista dagar. De syner han såg vid Ulajs och Hiddekels stränder, de stora floderna i Sinear, är nu i färd med att gå i uppfyllelse, och alla de händelser som förutsagts skall snart inträffa." Testimonies to Ministers, 112.